

سرویس ورزش | تیم ملی فرانسه وارد تالار افتخارات بزرگان فوتبال شده است. سومین حضور پیاپی در مرحله نیمه نهایی بزرگ‌ترین تورنمنت فوتبال جهان، آن‌ها را هم‌تراز برزیل و تنها یک گام پایین‌تر از آلمان قرار می‌دهد. تیم ملی برزیل دو بار در سه جام جهانی متوالی به مرحله ماقبل فینال رسید (۱۹۷۰، ۱۹۷۴ و ۱۹۷۸ و همچنین ۱۹۹۴، ۱۹۹۸ و ۲۰۰۲) و سه بار نیز عنوان قهرمانی را کسب کرد (۱۹۷۰، ۱۹۹۴ و ۲۰۰۲).

تیم ملی آلمان به چهار نیمه‌نهایی متوالی جام جهانی رسید. جام‌های جهانی ۲۰۰۲، ۲۰۰۶، ۲۰۱۰ و ۲۰۱۴، این افسانه را تثبیت کرد که می‌گفت: «فوتبال ورزشی است که ۱۱ نفر در مقابل ۱۱ نفر بازی می‌کنند و آلمان همیشه برنده است». آن‌ها در دو مقطع، تنها به سه نیمه‌نهایی پیاپی رسیدند: از ۱۹۶۶ تا ۱۹۷۴ و از ۱۹۸۲ تا ۱۹۹۰. این تیم‌ها با بازیکنانی مانند کان، کلوزه یا بالاک به یاد آورده می‌شوند که قادر بودند یک تیم قهرمان بسازند، همان‌طور که آلمان در سال‌های ۱۹۷۴، ۱۹۹۰ و ۲۰۱۴ این کار را انجام داد.

اکنون، فرانسه به رهبری امپاابه و دشان به این موفقیت دست یافته است. دشان، مربی مسئول این دستاورد، ذهنیت برنده‌ای را در تیم خود القا کرده که کمتر کسی از آن برخوردار است و آن‌ها مانند تیم ملی آلمان گذشته در یادها خواهند ماند، به خاطر فوتبالی که حریفان را با سبک بازی فیزیکی و قدرتمند خود تحت سلطه می‌گرفتند و با صرف حضورشان، ترس را در دل رقبا می‌انداختند.

برزیل مسلط آن دوران که بسیار با تیم فعلی متفاوت است، ذوقی برای دراماتیک بودن و لمسی متمایز داشت که هر مسابقه را به جشنواره‌ای از فوتبال و شادی تبدیل می‌کرد.

به جز جام جهانی آمریکا که برپرا روی نیمکت بود و سبکی سرسختانه را انتخاب کرد که در آن خط میانی بیش از آنکه بر تکنیک متکی باشد، بر قدرت استوار بود. آن جام جهانی روماریو بود، اما جام جهانی دونگا و ماریو سیلوا هم به حساب می‌آمد.

تیم ملی فعلی فرانسه تکامل یافته، ترکیب این تیم از زمان قهرمانی در سال ۲۰۱۸ تغییر کرده است. درواقع، از آن تیم تنها لوکاس هرناندز، عثمان دمبله و البته

گزارش روز

امین غلام نژاد | جام جهانی فقط محل رقابت برای صعود نیست؛ بزرگ‌ترین بازار فوتبال جهان است. جایی که مدیران باشگاه‌های بزرگ، استعدادیاب‌ها و دلال‌های معتبر فوتبال دنیا با ذره‌بین مسابقات را دنبال می‌کنند تا ستاره بعدی را شکار کنند. هر جام جهانی، قیمت چند بازیکن را چند برابر، چند جوان را راهی لیگ‌های معتبر اروپا و چند فوتبال ملی را از محل ترانسفر بازیکنانش ثروتمندتر از گذشته می‌کند. اما سهم فوتبال ایران از این بازار چند میلیارد دلاری چه بود؟ تقریباً هیچ. نه بازیکنی ارزشش چند برابر شد، نه باشگاهی برای جذب یک ملی‌پوش ایرانی صف کشید، نه رسانه‌های معتبر جهان درباره ظهور یک استعداد ایرانی نوشتند و نه حتی یک بازیکن توانست نامش را در فهرست خرید باشگاه‌های بزرگ قرار دهد.

این شاید تلخ‌ترین شکست فوتبال ایران در جام جهانی باشد؛ شکستی که در جدول مسابقات دیده نمی‌شود اما آثارش سال‌ها باقی می‌ماند. علیرضا بیرانوند مقابل بلژیک درخشید، اما با وجود همه حماسه‌سرایی‌های وطنی و تعریف‌های غیر وطنی، هیچ مدیر باشگاهی برای مذاکره با او عیش نکرد. چرا؟ چون دروازه‌بانی‌سی و چهار ساله، حتی اگر آماده باشد، پروژه آینده باشگاه‌های بزرگ نیست.

در خط دفاع، علی نعمتی همان بازیکنی بود که پیش از جام جهانی می‌شناختیم؛ کشفی تازه نبود که استعدادیاب‌های اروپا را از جای خود بلند کند. در میانه میدان، رامین رضاییان اگرچه دو بار عنوان بهترین بازیکن زمین را بدست آورد و گل زد، اما باز هم هیچ باشگاه بزرگی را ذوق زده نکرد، چون آن‌ها برای بازیکنی در این سن، پروژه چندساله تعریف نمی‌کنند. در خط حمله، محمد مجبی هم نتوانست از ویتربین جام جهانی استفاده کند. قرار بود این تورنمنت سکوی پرتاب او باشد، اما

گپ روز

امید مافی | مهندس خوش فکر میانه میدان تیم ملی به مجروح خاطرات زخمی بدل شده بود و با فلش یک به روزهای تعب‌آور جام جهان‌نما حسرت ثانیه‌های از دست رفته را می‌خورد. با سامان قدوس فانتزیست قهار تیم ملی زمانی هم‌کلام شدیم که در جایی میان لبخندهای گمشده یوزها توقف کرده بود و با تأمل از روزهایی حرف می‌زد که درهای بسته خواب‌ها را تعبیر نکردند.

حالا که گرد و خاک جام جهانی فرو نشسته حتماً راحت‌تر درخصوص کارنامه تیم ملی حرف می‌زنی؟

برای ما جام جهانی تمام شد، اما ای کاش‌های زیادی باقی ماند. ایران تیمی بود که بازیکنانش قلبشان را در زمین گذاشتند و ذره‌ای پا پس نکشیدند. متأسفم که با وجود شایستگی از صعود به دور دوم باز ماندمی و پیش مردم ایران شرمنده شدیم.

قبول داری اگر در بازی اول کار را تمام می‌کردیم، راه صعود کاملاً هموار می‌شد؟

یقیناً. برابر نیوزیلند باید کمتر اشتباه می‌کردیم. متأسفانه کمبود بازی تدارکاتی از یک سو و سدسازی‌ها موجب شد با تمرکز ۱۰۰درصد جام را شروع نکنیم. ما فقط انتظار داشتیم با تیم ملی ایران مثل ۴۷ تیم دیگر رفتار کنند تا از شناس برابر با دیگر حریفان برخوردار شویم.

مگر داریم؟ سه نیمه‌نهایی متوالی

بهترین نسل تاریخ جام جهانی را غارت کرد!

تیم ملی فعلی فرانسه تکامل یافته، ترکیب این تیم از زمان قهرمانی در سال ۲۰۱۸ تغییر کرده است. درواقع، از آن تیم تنها لوکاس هرناندز، عثمان دمبله و البته کیلیان امپاابه باقی مانده‌اند

کیلیان امپاابه باقی مانده‌اند. آنتوان گریزمان، رافائل واران، اولیویه ژیرو و مارکو رابیو، بازیکنانی که تأثیر خود را گذاشتند، مانند پل پوگبا، آمدند و رفتند و هر کدام لحظات خاص خود را داشتند.

بدتر از حذف در دور مقدماتی

سهم فوتبال ایران از بازار خرید در جام جهانی؛ صفر

در پایان، نه قیمتش تغییر محسوسی کرد و نه مشتریانش.

مهدی طارمی هم اساساً بازیکنی نبود که قرار باشد در جام جهانی کشف شود. او پیش از این برند خود را ساخته بود و با توجه به سنش، طبیعی است که مقصد باشگاه‌های بزرگ آینده‌ساز نباشد. اما سؤال اصلی جای دیگری است. چگونه ممکن است کشوری که سال‌ها از «استعداد بی‌پایان فوتبال ایران» حرف می‌زند، در بزرگ‌ترین ویتربین فوتبال دنیا حتی یک بازیکن جوان برای معرفی نداشته باشد؟ نگویید شانس نداشتیم.

نگویید بازار اروپا سخت شده است. نگویید شرایط خاص بود. وقتی بازیکنانی از مراکش، مصر، کیپ‌ورد، نیوزیلند، هائیتی و ده‌ها کشور دیگر می‌توانند با چند بازی خوب مسیر حرفه‌ای خود را تغییر دهند، دیگر بهانه‌ای باقی نمی‌ماند.

این همان نتیجه سال‌ها بی‌توجهی به فوتبال پایه، لیگی که بیشتر از آنکه کارخانه تولید بازیکن باشد، خانه سالمندان ستاره‌های دیروز شده، مربیانی که امنیت شغلی خود را در اعتماد به بازیکنان پا به سن گذاشته می‌بینند و مدیرانی که موفقیت را فقط در نتیجه امروز خلاصه کرده‌اند.

تیم ملی به جام جهانی رفت، اما با میانگین سنی بالا، با کمترین جسارت برای معرفی یک نسل تازه و با همان چهره‌های همیشگی. مزد این ترس این شد که نه دنیا ایران را متفاوت دید و نه بازار فوتبال برای خرید بازیکنان ایرانی هیجان‌زده شد.

این یعنی فوتبال ایران حتی از شکست‌هایش هم چیزی بدست نیاورد.

جام جهانی با ما مهربان نبود!

قدوس: نباید توپ را در زمین کادرفنی بیندازیم

نیمکت تیم ملی قول داده بود فصل تازه‌ای رقم بخورد اما…

وقتی نتیجه‌ای حادث می‌شود همه ارکان تیم در آن نقش دارند. اینکه توپ را در زمین کادرفنی بیندازیم منصفانه نیست. حقیقت این است که صفر تا ۱۰۰ تیم ملی از جان مایه گذاشتند، اما جام جهانی با ما مهربان نبود. فقط کافی بود گل شجاع آفساید اعلام نمی‌شد تا ورق برگردد.

تو در هر سه پیکار تیم ملی فیکس بازی کردی و به گواه منتقدان یکی از ثمربخش‌ترین توپچی‌ها بودی. از خودت رضایت داری؟

اما اگر بازیکنی وجود داشته باشد که تجسم کمال این سبک فرانسوی باشد که در حال تاریخ‌سازی است، آن بازیکن امپاابه است.

بهترین فرم این بازیکن رئال مادرید همیشه در تیم ملی بوده است.

درست است که در سال ۲۰۱۸، او پوگبا و گریزمان تماشایی را به عنوان ستون‌های وفادار خود داشت اما همیشه می‌دانست چگونه تأثیر خود را بگذارد، همان‌طور که در سال ۲۰۲۲ انجام داد و آرژانتین با حضور لیونل مسی را تا آخرین حد توانش تحت فشار قرار داد. اکنون او دوباره هدایت تیمی را بر عهده دارد که با ثبت رکورد سه نیمه‌نهایی متوالی، همه را تحت تأثیر قرار داده است.

دشان نابغه

دشان از سال ۲۰۱۲ هدایت فرانسه را بر عهده دارد و چهار دوره جام جهانی (۲۰۱۴، ۲۰۱۸، ۲۰۲۲ و ۲۰۲۶) را تجربه کرده است. او در سال ۲۰۱۴ با پنج بازی تا یک چهارم نهایی پیش رفت، در سال ۲۰۱۸ با هفت بازی به مقام قهرمانی رسید و در سال ۲۰۲۲ نیز با هفت بازی دیگر نایب‌قهرمان جهان شد.

او در جام جهانی ۲۰۲۶ به دلیل فوت مادرش، دیدار مقابل نروژ در مرحله گروهی را از دست داد و از مرحله حذفی و بازی با سوئد دوباره روی نیمکت نشست، به همین دلیل در مرحله نیمه‌نهایی به بیست‌وپنجمین بازی خود می‌رسد.

دشان پیش از این رکورد ۱۶ پیروزی هلموت شون در ادوار جام جهانی را هم شکسته است.

در حال حاضر هلموت شون و دیدیه دشان با ۲۵ بازی در صدر جدول بیشترین حضور مربیان در تاریخ جام جهانی قرار دارند و پس از آن‌ها کارلوس آلبرتو پیریرا با ۲۳ بازی و لوئیز فلیپه اسکولاری با ۲۱ بازی در رتبه‌های بعدی هستند.

براساس گزارش‌ها، دشان پس از پایان این تورنمنت از سمت خود کناره‌گیری خواهد کرد و زین‌الدین زیدان، اسطوره فوتبال فرانسه، با توافق شفاهی هدایت این تیم را برای کلید زدن پروژه بعدی بر عهده می‌گیرد.

ورزش

همگام با جام جهانی

جام جهانی بدباخت‌ها!

رسانه آلمانی ZDF در گزارشی به رفتار تیم‌های حذف‌شده در جام جهانی ۲۰۲۶ پرداخته و از «جام جهانی بدباخت‌ها» سخن گفته‌است.

جام جهانی ۲۰۲۶ با موجی از اعتراض‌ها، شکایت‌های رسمی و رفتارهای غیرورزشی از سوی تیم‌های حذف‌شده همراه بوده است. برخلاف اصل ورزش که در آن بازنده، برتری برنده را می‌پذیرد، در این دوره بسیاری از تیم‌ها نتوانسته‌اند شکست خود را بپذیرند.

اتهامات سنگین مصر و پاراگوئه

حسام حسن، سرمربی مصر پس از شکست ۳-۲ مقابل آرژانتین، به صراحت از «توطئه» سخن گفت و مدعی شد فیفا می‌خواهد لیونل مسی در رقابت‌ها باقی بماند. او بازی را «توطئه‌آمیز» خواند و هرگونه نقد از عملکرد تیمش را نادیده گرفت. از سوی دیگر، سلسلت آماربلا، سناتور پاراگوئه، پس از شکست تیمش مقابل فرانسه، با اظهارات نژادپرستانه‌ای علیه کیلیان امپاابه، سبب ایجاد جنجال گسترده‌ای شد. این اظهارات اکنون در دست بررسی مراجع قضایی قرار دارد.

مداخله جنجالی ترامپ

گزارش شبکه آلمانی ZDF در ادامه به نقش دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، در لغو محرومیت فولارین بالوگان نیز اشاره کرده و آن را «مداخله سیاسی بی‌سابقه در فیفا» و «تضعیف اصول بازی جوانمردانه» دانسته است. تماس مستقیم ترامپ با جیانی اینفانتینو، رئیس فیفا، موجب لغو محرومیت بالوگان و با انتقاد شدید یوفا روبه‌رو شد.

داوران؛ عامل ناراضیاتی

عملکرد ضعیف و غیریکنواخت داوران نیز یکی از عوامل اصلی ناراضیاتی‌ها در این جام معرفی شده است. تیم‌های مصر، کرواسی و الجزایر شکایت‌های رسمی خود را به فیفا ارائه کرده‌اند. با توجه به این فضا، پیش‌بینی می‌شود اعتراض‌ها تا پایان مسابقات ادامه یابد.

بی‌بی‌سی بررسی کرد؛ آرژانتین مورد لطف فیفا قرار گرفت؟

پس از شکست مصر مقابل آرژانتین، شکایت‌هایی درباره سوگیری داوران و رفتار ویژه با لیونل مسی مطرح شد. بی‌بی‌سی در گزارشی به بررسی این ادعاها پرداخته و به عواملی چون انتخاب داوران آرژانتینی برای بازی فرانسه و مراکش، عدم اخراج مسی در دیدار با الجزایر، نسبت پایین کارت زرد به خطا برای آرژانتین و مسیر آسان‌تر این تیم در جدول اشاره کرده است. آرژانتین در جام جهانی ۲۰۲۲ با پنج پنالتی، رکورد بیشترین پنالتی در یک دوره را ثبت کرد. در جام ۲۰۲۶ نیز با سه پنالتی، در صدر این آمار قرار داشت (انگلیس و سوئیس هر کدام دو پنالتی دارند و در رده بعدی هستند). نتیجه‌گیری بی‌بی‌سی: برخی از این تصمیم‌ها و آمارها، سؤالاتی را در مورد رفتار مساوی با تیم‌های مختلف ایجاد کرده است.

زیر ذره بین

یاغی بعدی؛ شاید از پرسپولیس به استقلال!

تغییر مسیر ناگهانی ملی‌پوش ایران

مدافع ملی‌پوش فصل گذشته فولاد خوزستان که در هفته‌های اخیر مذاکرات جدی با سپاهان و حتی پرسپولیس انجام داده بود، تا مرز توافق نهایی با طلایی‌پوشان نیز پیش رفت و تصور می‌شد فصل آینده شاگرد محرم نویدکیا شود، اما روند مذاکرات در ۲۴ ساعت اخیر تغییر کرده و حالا استقلال به اصلی‌ترین مقصد احتمالی این بازیکن تبدیل شده؛ البته اگر پنجره آبی‌ها باز شود.نعمتی که پس از جدایی از پرسپولیس، دو فصل پیراهن فولاد را بر تن کرد، طی این مدت یکی از مهره‌های ثابت خط دفاعی تیم اهوازی بود و نمایش‌های خوبش کاری کرد تا به تیم ملی ایران دعوت شود، اما حالا با تیم بعدی خود خیرساز شده است.او در جام جهانی ۲۰۲۶، در هر سه دیدار ایران مقابل نیوزیلند، بلژیک و مصر به میدان رفت و عملکرد خوبی در عقب زمین داشت که ممکن است حالا تبدیل به جدیدترین یاغی فوتبال ایران، پس از سید ابوالفضل جلالی و البته با مسیر برعکس شود.شرایط به گونه‌ای پیش رفته که احتمال حضور این مدافع در استقلال بیش از سپاهان بوده و البته تحقق این انتقال در گرو باز شدن پنجره نقل‌وانتقالاتی آبی‌ها خواهد بود؛ موضوعی که مدیران باشگاه امیدوار هستند هرچه زودتر و در نهایت تا یکی دو هفته آینده حل شود تا بتوانند مذاکرات با گزینه‌های کلیدی خود، از جمله نعمتی، را به سرانجام برسانند. با وجود اینکه فولاد خوزستان دیگر با نعمتی به همکاری اش ادامه نخواهد داد و آرمان اکوان را جذب کرده، اما پرسپولیس نیز برونده جذب مدافع میانی جدید را مثل سپاهان و استقلال دنبال می‌کند و نعمتی نیز در کنار نقرات دیگری مثل دانیال ابری، مسعود مجبی و محمدمهدی زارع در فهرست خرید قرمزها هستند.

یاغی استقلالی در تمرین پرسپولیس

ابوالفضل جلالی که از سوی باشگاه پرسپولیس به عنوان خرید جدید این تیم شناخته شد، با حضور در تمرین پرسپولیس خود را به کادرفنی این تیم و مهدی تارنار معرفی کرد تا نخستین تمرین خود را در تیم پرسپولیس انجام دهد. با ورود ابوالفضل جلالی حالا شمار بازیکنان جدید حاضر در تمرین به عدد سه خواهد رسید. در روزهای آینده کسری طاهری هم به پرسپولیس خواهد پیوست و پوریا شهرآبادی هم از اردوی خارج از فیفادی تیم امید با خواهد گشت. همچنین پرسپولیس قصد دارد سه بازیکن جوان را هم به خدمت بگیرد تا با بازگشت ۶ ملی‌پوش، تمرین این تیم سر و شکل جدی‌تری داشته باشد.